BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts
WEEKBLAD

11 NOVEMBER 1950 — Nr 5
1ste JAAR — 20 BLZ.

Mickey magazine

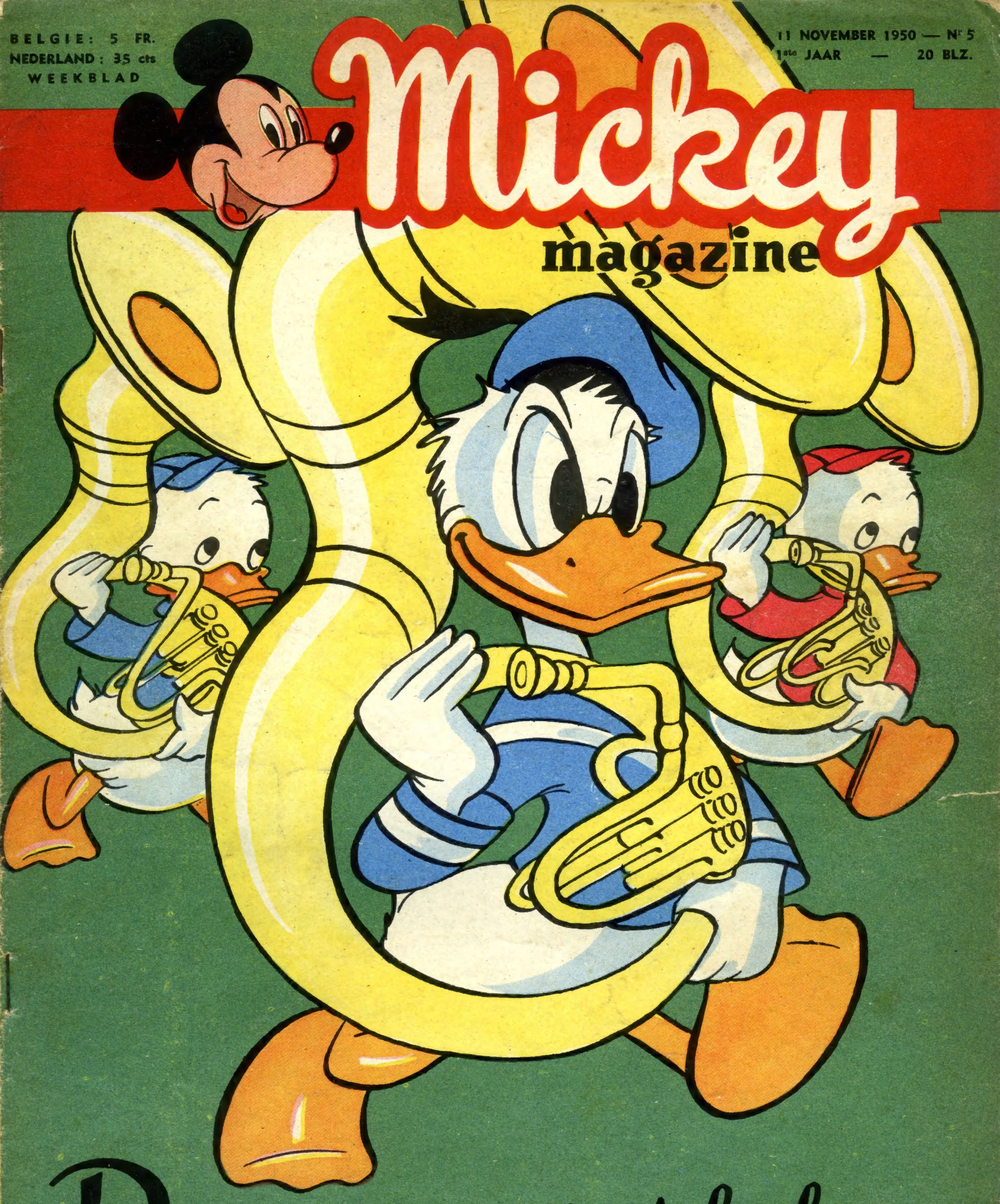

DONALD en zijn stalen longen

Het blad voor kleine en grote kinderen

VRAAG en ANTWOORD

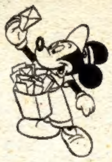

Het kan soms aardig bakstenen regenen... Hier blijft het gelukkig brieven regenen. Best zo ! Jullie weten waarom !...

In jullie brieven heb ik de twee dingen gevonden waaraan ik een gelijke waarde hecht : AANMOEDIGINGEN — wie heeft er geen nodig ? — en SUGGESTIES (daar kan een mens ook al zijn voordeel mee doen, niet ?).

Bertje VANDER AUWERA (Antwerpen), Cornelis HOEFT (Breda), Piet JORGENSEN (Hasselt), Maria MICHIELS (Gent) en Erik BRABO vertelden hoe grote broer, grote zus, vader, moeder, oom en tante, ook zo gesnoept hebben aan die eerste « Mickey ». Best zo !

Rietje BLOMS (R'dam), Karel NEYT (Beringen), Miel HERSSENS (Brugge), Jenny STEVENS (Brussel) en Martien DE VOCHT (Aalst) feliciteerden mij om mijn opzet. Een prachtidee, zeggen ze. Danke ! Dat er een « Mickey »- blad is, dat is ook de... schuld van al die andere Walt Disney-kereltjes, hoor ! Geen grote suggesties hier, maar een hartelijk : « Doe zo voort ! » Merci !

In een volgend hoekje — ze maken hier wel meer plaats vrij, hoor! — komt een andere reeks schrijvertjes aan de beurt. Geduld, asjebliet, een antwoord krijg je beslist Alle dagen een draad is een hemdsmouw in het jaar !...

MICKEY.

Adres : 47, Hopstraat, Brussel.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Mickey roept op...

Hallo, maats, hier treffen we elkaar weer eens!

Jullie moeten eens horen: een vosje uit Hasselt en een niet minder slim burgeresje uit Bergen-op-Zoom, hebben mij de vraag gesteld: « Mickey, hoe verkies je eigenlijk de jeugd? »

Jongens en meisjes moeten dapper — en ook wat flink! — door het leven gaan. Dapper?... Nu ja!... Ik denk b.v aan die wip uit het bed als moeder komt wekken. Ei, ei, daar wil ik de dapperen vinden! En ook onder 't koele water dat lichaam en leden verkwikt, of 't nu zomert of wintert. Dapper zijn om flink te worden, dat moet 't parool zijn.

Flink? Dat moesten jullie nu eigenlijk al zijn!... Ik hou van jongens en meisjes die de dag beginnen met een dankgebed en dan een lied aanheffen, een lied van beloften: « Vandaag wil ik mijn maats tonen hoe een echte jongen, een echt meisje moeten wezen! »

Ik kan niet over de baan met jongens en meisjes die steeds mistevreden zijn; die knorren aan de volle bak; die eeuwig en altijd met azijnzuur venten. Nee, vrolijk, welgezind, levenslustig, maar schoon van binnen als van buiten, zo verkies ik de jeugd. Na inspanning op school, ook wat ontspanning. Het is daarom dat ik iedere week met mijn avonturen en die van mijn maats bij jullie aanklop.

Hebben jullie het goed door, hoe ik de jeugd verkies?... Ja?... Dan mogen jullie me ook eens verklappen — rechtuit biechten, hoor! — hoe jullie mij verkiest! Ik ben benieuwd!... Ondertussen, taai, hoor! Houdt jullie roer goed recht!

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland

Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

		3 m.	6 m.	1 jaar
België	.....fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo	fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland	fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 230, Stations Restante, C. S., Amsterdam.

DE MICKEY-CLUB

Vandaag moeten mijn vriendjes en vriendinnetjes eens **zeer aandachtig** lezen wat hierna volgt :

Blz. 19 van elk Mickey-nummer (onderaan, hoek rechts) staat een genummerde bon. Jullie weten het al, vijf bonnetjes van dit soort, geven recht — en wel geheel **kosteloos** — op het **kenteken** en de **lidkaart** van de MICKEY-CLUB. Het nummer dat op elke lidkaart voorkomt is tevens bedoeld als loterijnummer, want iedere week wordt er een **tombola** gehouden met 25 prijzen. Bewaar dus zorgvuldig je lidkaart, want iedere week maak je een kans om onder de winnaars te zijn.

— Nu opletten ! Ogen wijdopen ! Goed lezen wat hier staat : **Het is niet nodig dat de nummers van de bons elkaar opvolgen.** Indien je b.v. Bon nr 2 niet bezit, dan zend je de nrs 1, 3, 4, 5, 6 **Hoofdzaak is, dat je er 5 inzendt.**

— Men kan dus op gelijk welk tijdstip lid worden van de club. Maar... **voor de clubbons genummerd 1, 2, 3, 4, 5** (dus voor de eerste vijf bons), wordt aan de clubleden een prachtig, lijvig album met kleurplaten (Walt Disney) gezonden. **Voor 5 clubbons die niet de nummers 1, 2, 3, 4, 5 dragen** (b.v. 2, 4, 5, 6, 8), wordt eveneens een album geschonken, doch slechts op voorwaarde dat bij deze bons de prospectusbon gevoegd wordt, d.w.z. de bon die voorkwam op het strooibriefje dat door de post werd besteld.

En geen bons inzenden zolang je er geen 5 bezit !

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Het probate middel

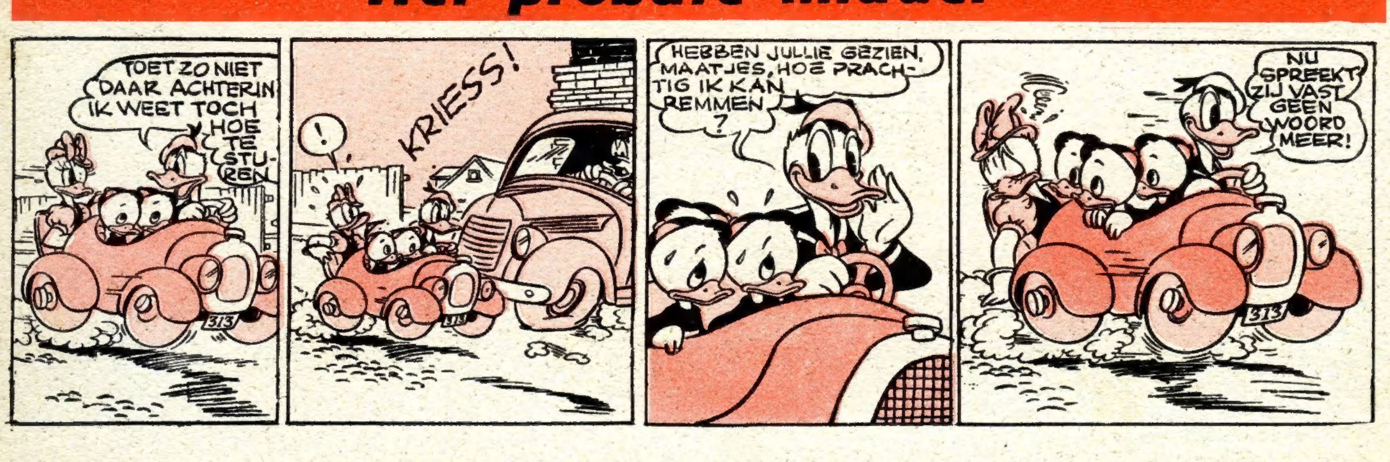

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey achtervolgt in de Eiffeltoren te Parijs een booswicht die er in slaagt langs het dak te ontkomen en langsheen een hem toegeworpen touw een helicopter te bereiken. Mickey volgt hem langs dezelfde weg, maar de koord wordt doorgesneden wanneer de booswicht veilig in de helicopter is en... Mickey valt in het ruim !

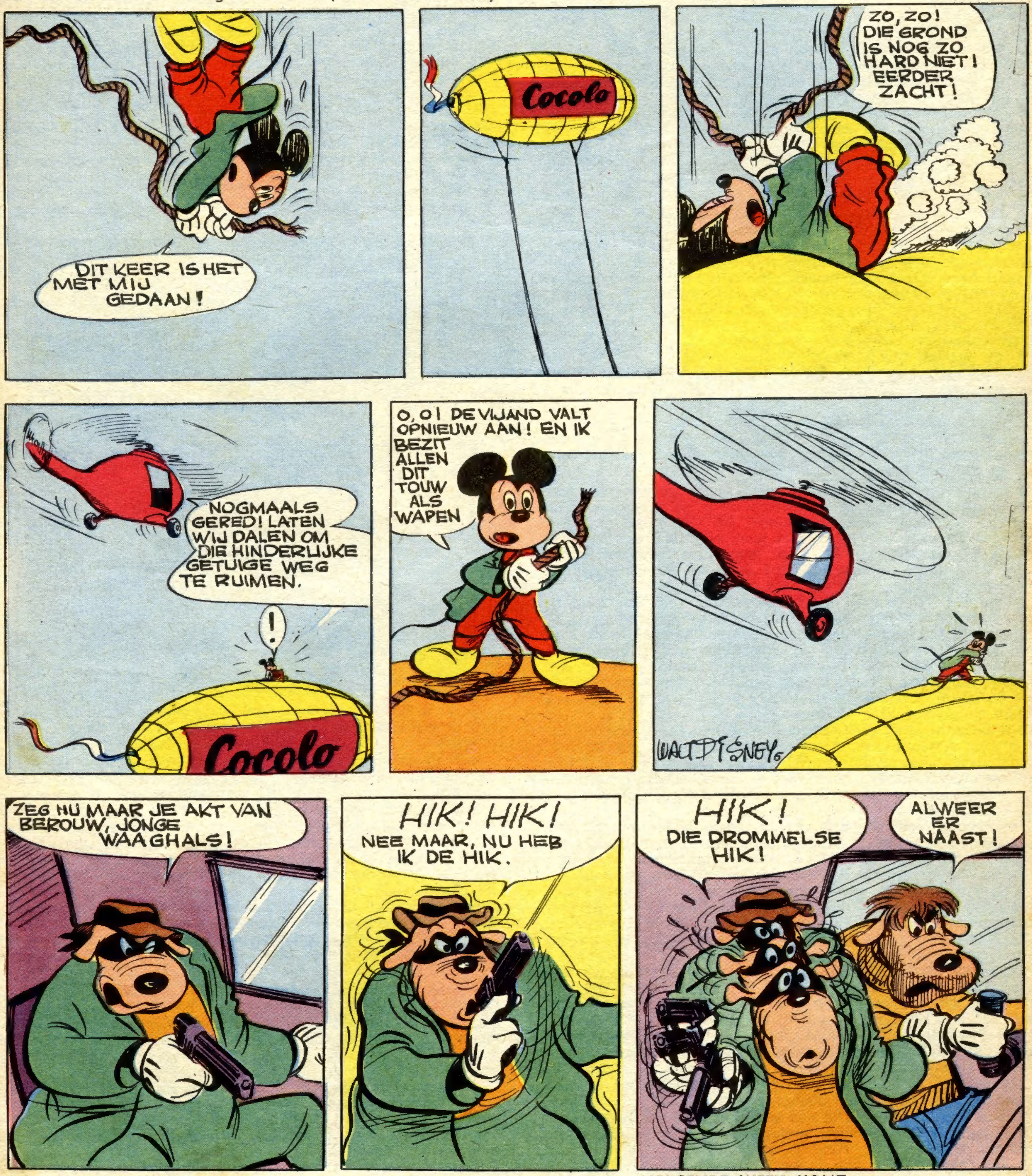

VOLGENDE WEEK KOMT :

MICKEY, DE ZWEVENDE MAN !

Mickey's verteluurtjes :

De Prinselijke Wever

DOOR BARBARA DEBREST

IN een Oosters land leefde er eens een zeer machtige en ook zeer rijke sultan, en die had een verstandige en knappe zoon. Toen die zoon twintig jaar was, wilde de sultan hem doen trouwen. En hij liet in zijn staten het mooiste en deugdzaamste meisje opzoeken dat men vinden kon.

De afgezanten van de sultan trokken dus van dorp tot dorp, weken en weken lang. Honderden jonge meisjes werden hun voorgesteld. Vele waren schoon als de dageraad, vele andere deugdzaam als engelen. Maar geen konden zij er vinden die tegelijk deugdzaam en mooi was. Als zij dan toch het wonder der wonderen meenden te hebben gevonden, was er altijd wel een buurman die hun tussen vier ogen kwam toefluisteren: « Ze snorkt als een bromtol. Ik kan haar 's nachts dwars door de muur horen ».

Ten slotte belandden ze in een verloren dorpje in het gebergte. Daar woonde in een armtierig huisje een wever met zijn vrouw en zijn dochter Noubrië. En toen de afgezanten van de sultan het jonge meisje te zien kregen, konden zij hun bewondering niet verbergen. Zij was lenig als een gazelle en haar ogen weerspiegelden haar wijsheid en haar goedheid. Zij betoonde zich uiterst verbaasd over het verzoek dat haar gedaan werd. Zij dankte beleefd de afgezanten van de sultan, maar zei hun zonder een zweem van verlegenheid:

— Best zo, ik zal met genoegen trouwen. Maar is die jongeman wel een brave jongen?

De afgezanten bevestigden het haar.

— En wat is zijn beroep?

Toen slaakten zij luide kreten van verbazing: welk beroep kon een prins, die dan nog de zoon van een sultan was, wel hebben dan te regeren?

Maar zo begreep het jonge meisje het niet.

— Ik zal alleen trouwen, sprak zij, met een man die flink genoeg is om het brood te verdienen voor zichzelf en voor mij, wat er ons ook moge overkomen.

De afgezanten dropen bedremmeld af en namen een portret van het jonge meisje mee. Zodra de prins het gezien had, werd hij ernstig verliefd op Noubrië. En toen hem werd verteld op welke voorwaarde zij met hem wilde trouwen, zei hij:

— Goed, zij heeft gelijk. Ik zal haar mijn liefde en tevens mijn moed bewijzen door een stiel te leren. En vermits haar vader een wever is, zal ik bij hem in de leer gaan.

Zo gezegd, zo gedaan. De prins woonde een jaar lang in het bergdorpje. Iedere dag zag hij Noubrië. Zo kregen zij de gelegenheid om hun wederzijdse eigenschappen te leren kennen en weldra koesterden zij een diepe genegenheid voor elkander. En daar de prins niet alleen verstandig maar ook handig was, werd hij al spoedig een der bekwaamste wevers van de streek. Toen leerde Noubrië's vader hem de kunst om zilver- en goudbrokaat te weven.

Wanneer hij het meesterrecht verkregen had, weefde hij voor zijn verloofde een sjerp van ragfijn gaas, geheel met weerschijnende kleuren versierd. En als een wonder van vernuft, weefde hij in een hoek, met de mooie slanke letters van het Turkse alfabet een spreuk: « Wijsheid en schoonheid zijn een schat waard ».

Hij huwde Noubrië en nam haar mee naar het hof van de sultan, zijn vader. Twee jaar lang waren zij volmaakt gelukkig. Toen moest de prins op reis. Het afscheid deed hun pijn. En voorzichtig als Noubrië was, gaf zij hem de raad:

— Lieve prins, de wegen zijn wel eens onveilig. Reis niet met grote praal. Verkleed u als koopman en maak uw afkomst aan niemand bekend. En opdat u mij niet zou vergeten, schenk ik u een ivoren weversspoel, die u eraan zal herinneren hoe u mij veroverd hebt.

De prins verzekerde haar dat het volstrekt onnodig was hem daaraan te herinneren, maar dat hij de spoel, die fijn en teder was als het gemoed van zijn dierbare prinses, in hoge eer zou houden. Toen ging hij heen.

Nu gebeurde het dat gevaarlijke rovers, die de reizigers plunderden, hem overvielen toen hij nog slechts tien dagreizen van zijn paleis verwijderd was. Omdat hij echter zo pover gekleed ging, en zij geen groot losgeld zouden kunnen eisen, besloten zij hem te doden.

— Luister, zei hij hun, ik ben geen koopman; ik ben slechts een arme, maar zeer bekwame wever. In uw eigen belang verzoek ik u dus mij niet te doden, maar mij te laten werken. Ik verzeker u, dat u een zeer goede prijs zult krijgen van de stoffen die ik voor u zal weven.

Zo slaagde hij erin hun te overtuigen. Hij werd in een streng bewaakte kamer opgesloten en men gaf hem zijden, gouden en zilveren draden. Hij haalde de spoel voor de dag welke de prinses hem geschonken had en zette zich moedig aan 't werk. Meer dan twee maanden had hij nodig om een gazen sjerp te weven, die volkomen geleek op die welke hij destijds voor zijn verloofde had gemaakt. Maar in de plaats van de spreuk die er vroeger op te lezen stond, werkte hij er zeer kunstig de letters in welke de naam vormden van het dorp waar men hem gevangen hield.

Toen zijn werk af was, liet hij het zien aan de rovers, die allen ongeletterde kinkels waren. Zij stonden in bewondering voor de sjerp en erkenden eenparig dat het weefsel zo prachtig was, dat het waardig was van een prinses.

— Ga er mee naar het paleis van prinses Noubrië, zei hij hun. Zij zal er u minstens honderd Turkse ponden voor geven, want zij is dol op zulke lichte en mooi versierde stoffen.

Twee van de rovers namen het op zich de sjerp te gaan verkopen. Intussen heerste er diepe verslangenheid in het paleis van de sultan. De reis welke de prins had ondernomen kon niet langer dan vier weken duren. Toen zij haar echtgenoot niet zag terugkeren werd prinses Noubrië vreselijk ongerust. Boden werden uitgezonden om de prins op te sporen. Maar vermits hij onder een vermomming reisde, kon niemand zeggen waar hij was voorbijgetrokken.

Toen de twee rovers bij het paleis aankwamen, vroegen zij om de prinses te zien, zoals hun bevolen was. Doch nauwelijks had zij een blik op de sjerp geworpen of zij verbleekte. Zij liet de rovers in de wachtkamer achter en begaf zich naar haar vertrekken.

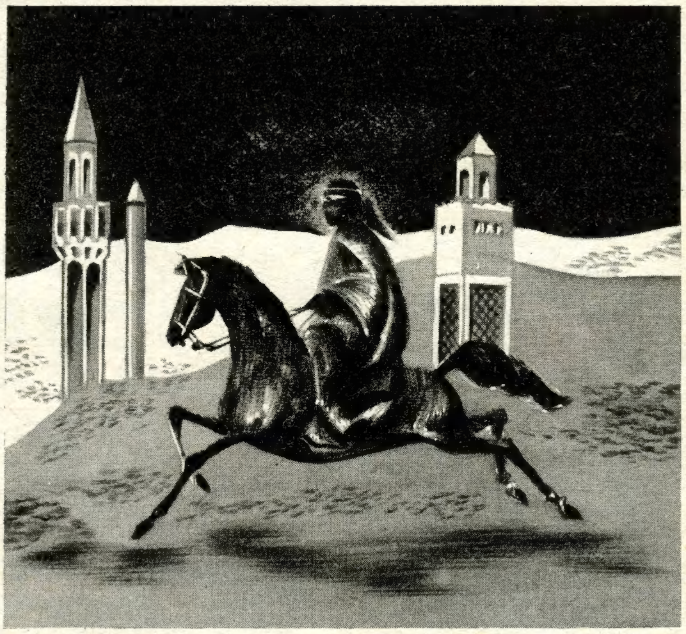

— Vlug, zei zij tot haar kamenier, laat onmiddellijk en in het grootste geheim het hoofd van de politie van de sultan ontbieden.

Vervolgens nam zij de sjerp en vergeleek ze met die welke de prins haar ten geschenke had gegeven. Er was geen twijfel mogelijk: hij alleen had een stuk kunnen weven dat zozeer geleek op hetgeen zij in haar bezit had. Toen zij het nog meer van nabij bekeek, viel het haar echter op dat het inschrift verschillend was. In de dooreengestrengelde versierselen ontcijferde zij weldra de naam van het dorp. En daar zij zeer schrander was, twijfelde zij er niet aan of dit was de plaats waar de prins zich bevond. Zij liet aan de verMeende koopplui de prijs ter hand stellen die zij vroegen, ten einde geen argwaan te wekken. Daarna gaf zij aan de politieoverste bevel een troep gewapende mannen uit te rusten en liet een draagstoel voor haar en voor haar kamenier in gereedheid brengen.

In minder dan tien dagen bereikte de kleine groep het dorp. En nog geen uur later wierp Noubrië zich in de armen van haar echtgenoot. De prins was bleek en mager geworden, maar het geluk gaf hem al spoedig de gezondheid terug. De ivoren spoel legde hij in een rijk bewerkt kistje en gaf het ten geschenke aan de prinses met de woorden:

— Liefste prinses, het werk dat ik uit liefde voor u heb leren liefhebben, heeft mij in mijn gevangenis voor de wanhoop behoed en mij het middel geschonken uw hulp te kunnen inroepen. Aan u heb ik mijn leven te danken en dat zal ik nooit vergeten.

Daarna leefden zij volmaakt gelukkig tot het einde van hun dagen.

DINGO
kampioen
"boksen"
ZATERDAG
ZONDAG
MAANDAG
DINSDAG
WOENSDAG
DONDERDAG
VRIJDAG
ZATERDAG
BING
BANG
PAF
WALT DISNEY

DINGO en AAGJE

Aagje, Dingo's leeuwin, ontpopt zich als een zachtaardig huisdier, maar Mickey wil van dergelijke « huisgenoten » niet horen !

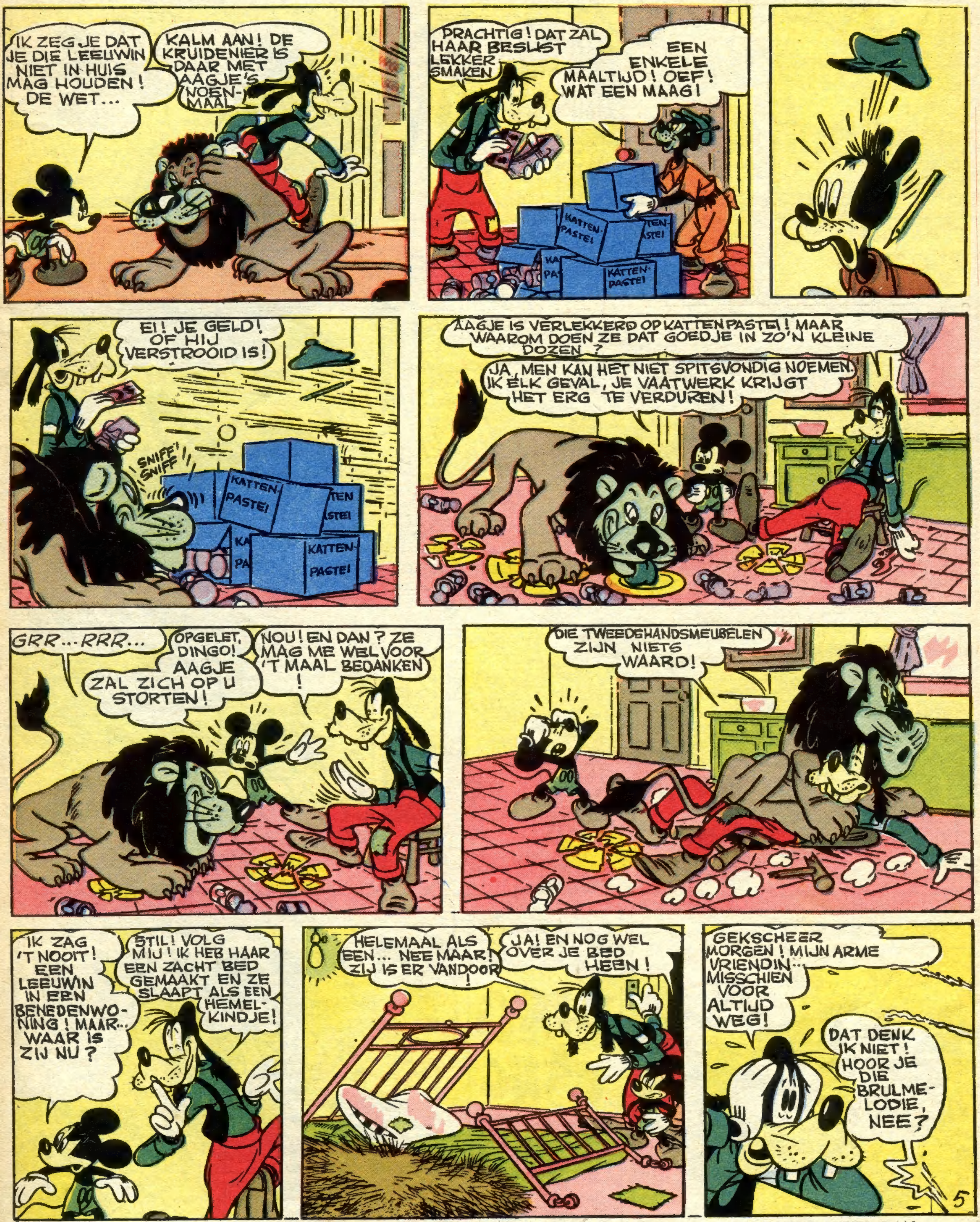

VOLGENDE WEEK DAN :

MUZIEK EN POLITIE

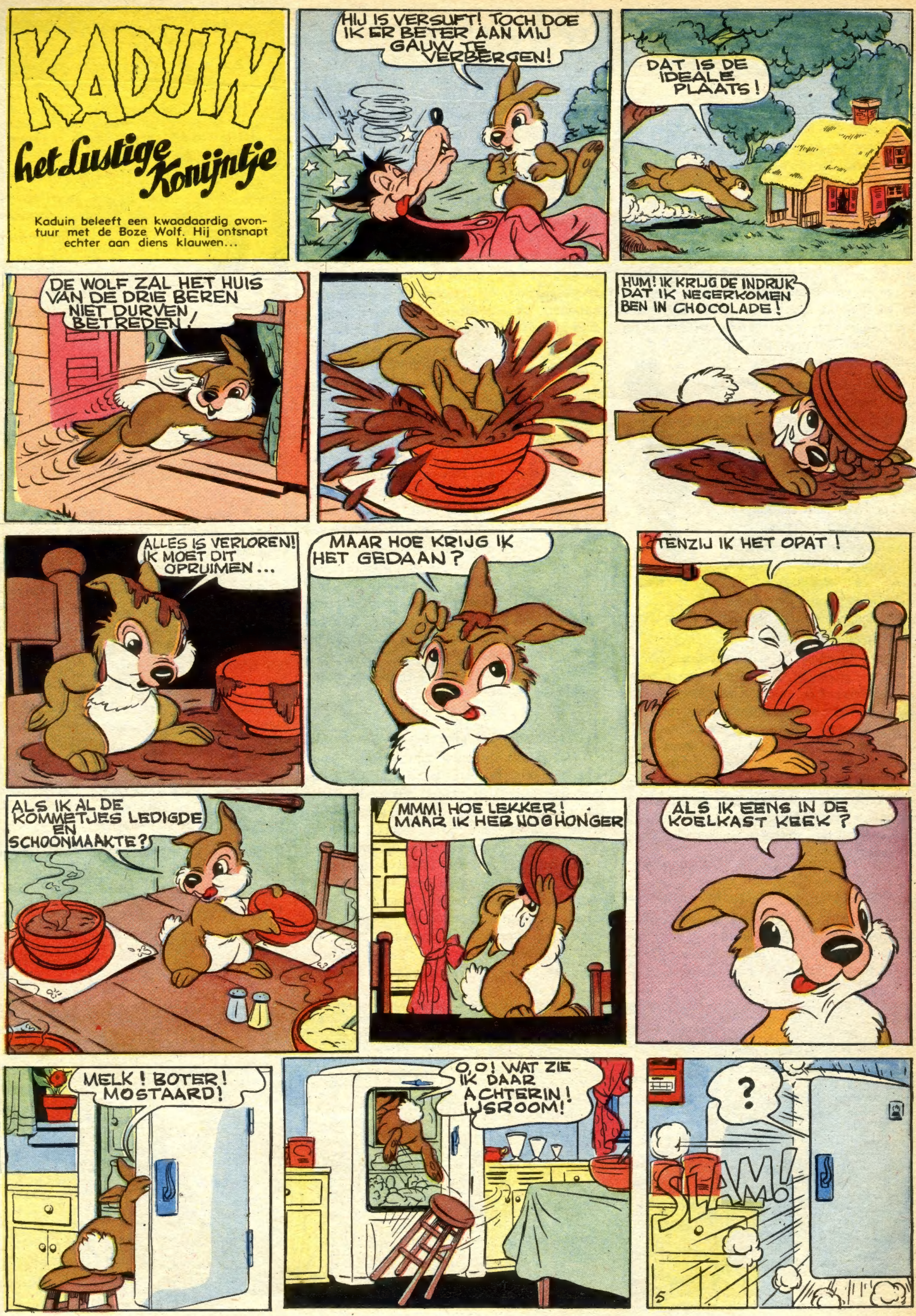
KADUIN
het Lustige Konijntje
Kaduin beleeft een kwaadaardig avontuur met de Boze Wolf. Hij ontsnapt echter aan diens klauwen...
HIJ IS VERSUFT! TOCH DOE IK ER BETER AAN MIJ GAUW TE VERBERGEN!
DAT IS DE IDEALE PLAATS!
DE WOLF ZAL HET HUIS VAN DE DRIE BEREN NIET DURVEN BETREDEN!
HUM! IK KRIJG DE INDRUK DAT IK NEGERKOMEN BEN IN CHOCOLADE!
ALLES IS VERLOREN! IK MOET DIT OPRUIMEN...
MAAR HOE KRIJG IK HET GEDAAN?
TENZIJ IK HET OPAT!
ALS IK AL DE KOMMETJES LEDIGDE EN SCHOONMAAKTE?
MMM! HOE LEKKER! MAAR IK HEB NOG HONGER
ALS IK EENS IN DE KOELKAST KEEK?
MELK! BOTER! MOSTAARD!
O, O! WAT ZIE IK DAAR ACHTERIN! IJSROOM!
?
SLAM!

Carlos' Polka

Gecondenseerd uit : HET MEISJE MET DE BLONDE HAREN door Insp. Rob. de Graeve.

IN villa *Hagedoorn* woont... O ! Daar woont een heel wereldje... Allereerst dokter Standaert en zijn vrouw. Ook de moeder van de dokter... En verder: Elsje... Dientje... Kaatje... Jantje... Joostje...

Toen Elsje, de oudste der vijf, zo wat elf jaar telde, kreeg dokter Standaert het bezoek van een oud studiemakker... M. Carlos — de bezoeker — was een artist en had de halve wereld bereisd om concerten te geven en muziekavonden in te richten. En zo hadden ze mekaar sinds lang, sinds heel lang niet meer gezien Nu zou hij echter voor een hele tijd bij zijn schoolvriend blijven.

... M. Carlos was een vrolijke man... Hij werd al spoedig de goeie vriend van Mevr. Standaert en van de oudere Mevr. Standaert, en ook... van de vijf Standaert-kleuters, die van 's morgens tot 's avonds aan de slippen van zijn pandjas hingen...

Lopen, ravotten, stoeien en grapjes verkopen, klimmen en springen, die M. Carlos werd het nooit moe. Wat waren dat plezante dagen voor het Standaert-volkje...

In die dagen — al is hij gekomen om te rusten — heeft M. Carlos ook een prettig, een blij-trippelend muziekstuk gemaakt, een polka. En op een zekere namiddag, toen het buiten regende, altijd maar regende, heeft hij dat vrolijke Standaert-volkje leren dansen op de hupse, flikkerende maten van zijn nieuwe polka « Zonnestralen ».

Was me dat een pret, dat jonge, lenige volkje uit villa *Hagedoorn* daar te zien draaien en keren, wiegelen en wentelen door het grote salon...

★

WANNEER het verlof van M. Carlos ten einde was, en voor hij afscheid nam, toen mochten vader en moeder en oma komen kijken. M. Carlos had er een echt feest van gemaakt... De Standaert-kleuters stonden op hun piekebest, als de familie met wijdopengetrokken ogen en van verwondering klappende handen binnentrad. Alleen de kleinste was er nog niet. Waar bleef die nu toch ?

En daar kwam Joostje, van uit zijn schuilhoekje, met een roltafeltje aangestapt... Een tafeltje vol chocolade en bonbons en allerlei snoep... Maar 't plezierigste van al, dat was Joostje zelf! M. Carlos had hem zo verkleed en opgeschikt, dat hij een echte, onvervalste kabouter was, recht uit de toverwereld... Een grijze lange baard, een guitig tiphoedje, een spannend broekje, schoentjes met opwippende teenstukken... Je moet tweemaal kijken om te weten : dat is Joost Standaert, Joostje van de dokter...

M. Carlos zette zich aan het klavier. En daar ging de lustige polka. En daar zweefde het vrolijke jonge gild, op de trippelmars van de « Zonnestralen ».

Vooral de oudere Mevrouw Standaert — hun oma — want voor haar was het werkelijk geheim geweest, was door het familiefeest zo verrast, dat ze de tranen uit haar ogen moest wegpinken...

Heel die schone, aandoenlijke avond knalde de vreugde open...

★

DE volgende dag ging het leven op villa *Hagedoorn* opnieuw zijn gewone gang. Blij, gelukkig. En elke dag het kleutervolkje een dag ouder en groter. Over de goede M. Carlos werd nog dikwijls gesproken... Maar ja, alles was weerom voorbij, voorbij. Tot wanneer op zekere dag de brievenbesteller een kartonnen rol afgaf vaaruit mama — O ! wat een grappige verrassing ! — een muziekstuk ontrolde. Een keurig gedrukt en verzorgd stuk waar, op de voorplan, met tintelende kleuren geprent stond :

« Zonnestralen », polka voor klavier. Opgedragen aan mijn allerliefste vrienden en vriendinnen : Elsje... Dientje... Kaatje... Jantje... Joostje... Als dankbare herinnering aan de schoonste der dagen die ik ooit beleefd heb. — Carlos Rubenski, toondichter.

En daaronder, getekend in een allerliefste kring van dansende knapen en meisjes, een vrolijk vijftal... Waarbij, natuurlijk, ook een kaboutertje : onze Joost, met zijn pinnemuts en zijn lange grijze baard.

De 7 van de week

Mickey feliciteert van harte al zijn vrienden en vriendinnetjes wier patroonfeest deze week gevierd wordt.

11 NOVEMBER : **H. MARTINUS (Maarten)**
12 NOVEMBER : **H. RENATUS**
13 NOVEMBER : **HH. BRIXIUS - DIDACUS**
14 NOVEMBER : **H. JOSAPHAT**
15 NOVEMBER : **HH. LEOPOLD GERTRUDIS**
16 NOVEMBER : **H. EDMONDUS**
17 NOVEMBER : **H. GREGORIUS (Wonderdoener)**

De H. Martinus werd geboren in 316 te Martinsberg. Hij was zeer goed jegens de armen onder wie hij zijn bezit verdeelde. Hij leefde van 350 tot 360 als kluizenaar op het eiland Gallinaria. Hij is de stichter van het eerste Gallische klooster. Hij werd later bisschop van Tours. De Hugenoten verbrandden in 1562 de reliquiën van deze heilige die in sommige landen van West-Europa als een groot kindervriend gevierd wordt.

Iedereen leest **graag** de **30 verhalen** van Inspect. DE GRAEVE, alsook de **10 sprookjes** van Prof. van der LINDEN.

U kunt ze bestellen bij de OOIEVAAR Kerkstraat, **Ophasselt** (postrekening 4930.89) of bij MICKEY, Hopstraat, 47, Brussel.

NATIONALE BIBLIOTHEEK DE OOIEVAAR

Reeks van 10 titels, dus 10 verschillende verhalen van ong. 32 bladz. : Prijs : 50 fr.

Volledige reeks van 40 titels, dus 30 verhalen en 10 sprookjes : 180 fr.

Een niet-alledaagse vangst

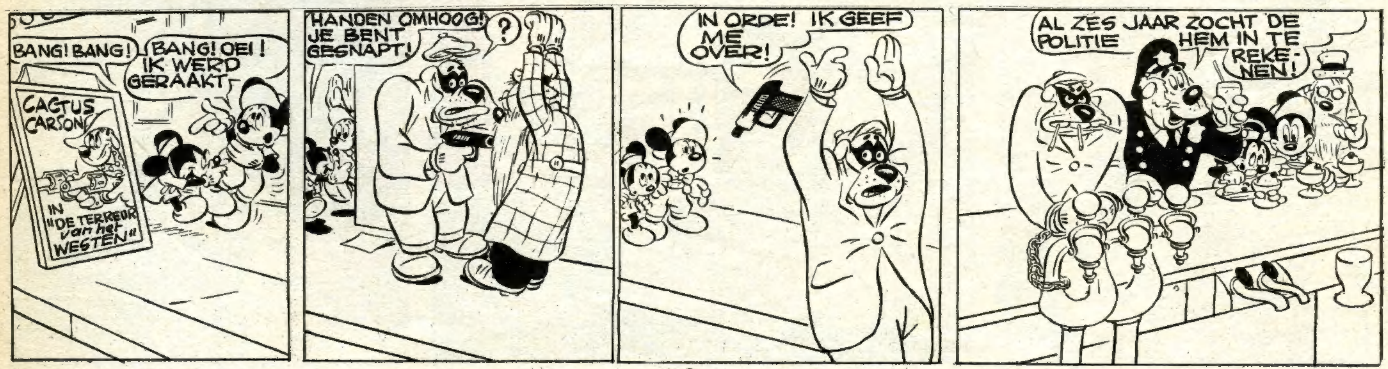

DONALD en zijn stalen longen

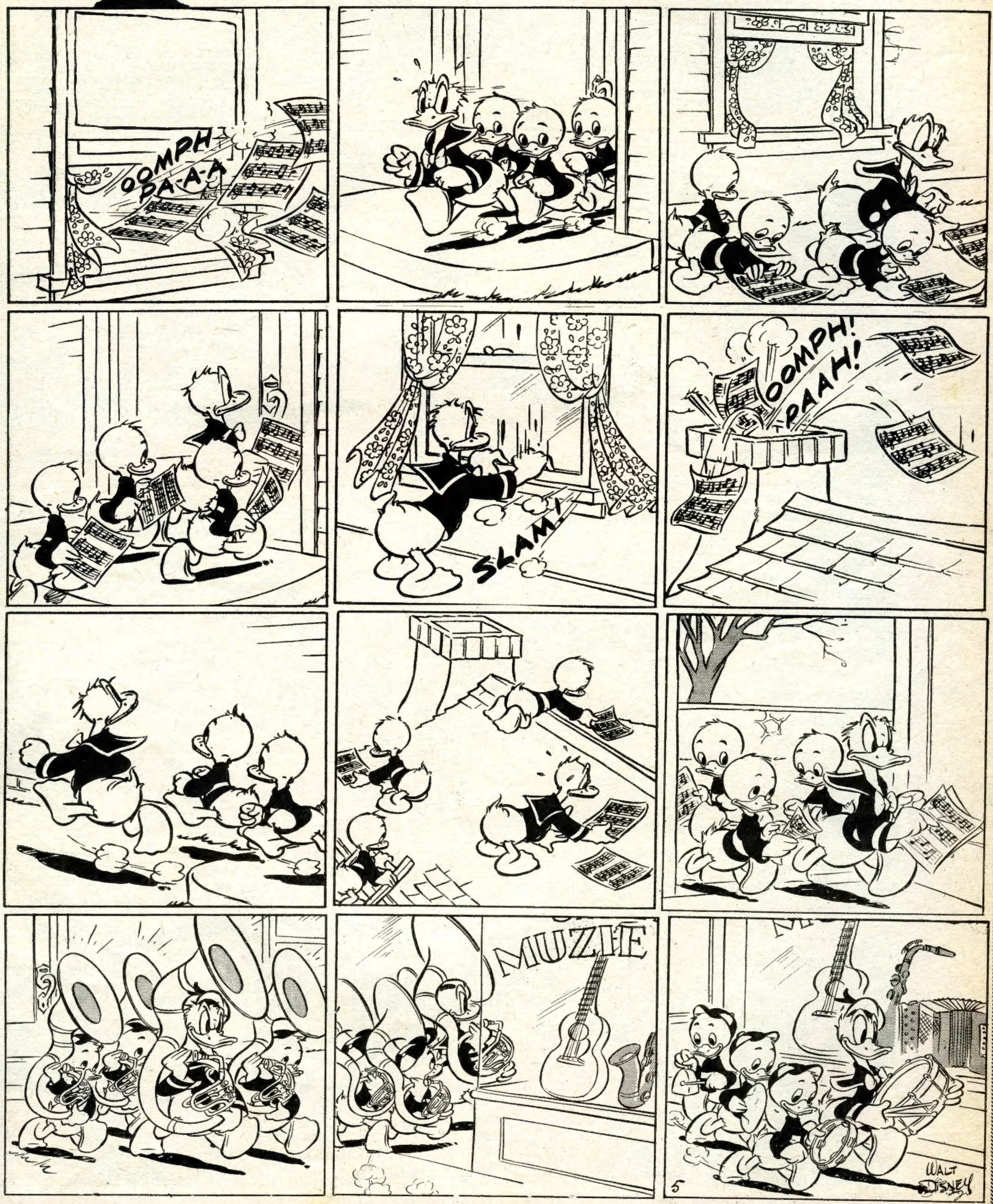

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE ZEVEN DWERGEN HEBBEN ZICH AAN BOORD VAN DE "KAPERDEK" INGESCHEEPT, OP ZOEK NAAR EEN SCHAT. DE HEKS VERTOEFT EVEN EENS OP HET SCHIP ONDER DE GEDAANTE VAN EEN RAT...
MAAR HIJ ZAL ZE TOCH NIET VANGEN, DE RAT DIE HIJ ZAG LOPEN!
3
INTUSSEN HEEFT HIJ EEN TIJDVERDRIJF GEVONDEN!
WHOOSH!
4
GEELBEK, IK KOM JE AFLOSSEN.
BEST ZO, SLAPER! 'T ROER HOUDEN IS ECHTER EEN ZEER ERNSTIGE TAAK! STA JE ER VOOR IN, DAT JE NIET ZAL INDOMMELEN?
7
ALS IK ZEG: "SLAPER, WAKKER BLIJVEN!" DAN HOUD IK ME WAKKER OOK!
GOED ZO! MAAR... OPGELET!
8
HOE KLEINER GETALSTERKTE, HOE GROTER DE KANS WORDT OM HEN DE SCHAT TE ONTVREEMDEN! IK HEB HET GEVONDEN! IK VERTOON ME EN...
11
12

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
DE ZEVEN DWERGEN HEBBEN ZICH AAN BOORD VAN DE "KAPERDEK" INGESCHEEPT, OP ZOEK NAAR EEN SCHAT. DE HEKS VERTOEFT EVEN EENS OP HET SCHIP ONDER DE GEDAANTE VAN EEN RAT...
GEEN STORM! GEEN BUI! GEEN WOLKJE! GEEN BRIESJE! ONTHOUD WAT IK ZEG: DAT VOORSPELT GEEN PRETJE!
OCH, JIJ HEBT OOK STEEDS WAT AAN TE MERKEN, KNIESOOR! GA BIJ SIMPEL IN DE LEER: DIE IS ALTIJD WELGEZIND!
MAAR HIJ ZAL ZE TOCH NIET VANGEN, DE RAT DIE HIJ ZAG LOPEN!
INTUSSEN HEEFT HIJ EEN TIJDVERDRIJF GEVONDEN!
WHOOSH!
KLAP!
ARME SIMPEL! ONTMOEDIGING KENT HIJ NIET!
GEELBEK, IK KOM JE AFLOSSEN.
BEST ZO, SLAPER! 'T ROER HOUDEN IS ECHTER EEN ZEER ERNSTIGE TAAK! STA JE ER VOOR IN, DAT JE NIET ZAL INDOMMELEN?
ALS IK ZEG: "SLAPER, WAKKER BLIJVEN!" DAN HOUD IK ME WAKKER OOK!
GOED ZO! MAAR... OPGELET!
HERINNER JE DIT: INSLUIMEREN TIJDENS JE BEURT IS VERRAAD PLEGEN! EN VERRADERS GAAN IN HET HOK!
WAT? CACHOT? OEI! OEI!
CACHOT!! EEN REUZE-IDEE! IK MOET ENKELE DWERGEN DOEN VERDWIJNEN! IK ZAL DE BEMANNING TOT EEN PAAR EENHEDEN HERLEIDEN!
HOE KLEINER GETALSTERKTE, HOE GROTER DE KANS WORDT OM HEN DE SCHAT TE ONTVREEMDEN! IK HEB HET GEVONDEN! IK VERTOON ME EN...
HI! HI! DIE LOOPT BESLIST RECHT IN DE VAL!
TOEKOMENDE WEEK: IN DE NOR!
5

GEEN STORM! GEEN BUI! GEEN WOLKJE! GEEN BRIESJE! ONTHOUD WAT IK ZEG: DAT VOORSPELT GEEN PRETJE!
OCH, JIJ HEBT OOK STEEDS WAT AAN TE MERKEN, KNIESOOR! GA BIJ SIMPEL IN DE LEER: DIE IS ALTIJD WELGEZIND!
KLAP!
ARME SIMPEL! ONTMOEDIGING KENT HIJ NIET!
HERINNER JE DIT: INSLUIMEREN TIJDENS JE BEURT IS VERRAAD PLEGEN! EN VERRADERS GAAN IN HET HOK!
WAT? CACHOT? OEI! OEI!
CACHOT!! EEN REUZE-IDEE! IK MOET ENKELE DWERGEN DOEN VERDWIJNEN! IK ZAL DE BEMANNING TOT EEN PAAR EENHEDEN HERLEIDEN!
HI! HI! DIE LOOPT BESLIST RECHT IN DE VAL!
TOEKOMENDE WEEK: IN DE NOR!

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — De poolexpeditie onder leiding van Serge Michaelovitch heeft haar gesaboteerd schip afgetakeld en is als bij wonder aan de gevaren der drijvende ijsbergen ontsnapt. Zij zoekt een winterkwartier op en maakt daarbij kennis met de poolberen, waarvan zij enkele stuks kan doden.

TIJDENS dit betoog hield de jager Andreï zich bezig met het kelen van het nog warme wild; hij ontdeed het van zijn pelsmantel en onderzocht de wonden die het ontvangen had.

— Ik wist wel, zei hij, dat mijn kogel hem niet kon doden. Ik mikte op zijn poot om die te verbrijzelen en hem zijn prooi te doen lossen. Dat was het meest dringende. Kijk, hier is de kogel, voegde hij er met gewettigde trots aan toe, terwijl hij de vermorzelde knie toonde.

— Ik, sprak Piotre, ik mikte naar het hart. Hier is de wonde. Maar zo'n ondier heeft een taai leven! Toen het van achter de rots opdook, zou men gezegd hebben dat het niet eens gekwetst was.

— De dikke laag vet heeft de kogel tegengehouden, die reeds gestuit was door het overvloedige haar, merkte Igarof op. In de zomer vinden de witte beren voedsel in overvloed: zeehonden, muskusossen, rendieren en andere dieren. Zij worden geweldig dik en vormen zich een pantser met hun vet. Maar in de winter verliezen zij weer wat zij gewonnen hebben, en dikwijls hebben de zeelui er tijdens poolexpedities gedood, die zo mager waren als een geraamte en wier maag volkomen ledig was. In het bestaan van deze tijgers van het ijsgebied is ook niet alles rooskleurig.

— Dank u wel! riep « Staalblauw » uit. Misschien zult u straks nog gaan huilen omdat hij mij niet heeft opgevreten. Arme beer, die een smakelijk ontbijt zo dicht bij zijn aardig bekje weet en het vóór zijn neus ziet wegkapen! Neen, dat is werkelijk niet netjes, nietwaar Alexander Ivanovitch?

— Zo bedoelde ik het natuurlijk niet, mijn beste Etienne. Ik ben zeer gelukkig dat u uit die vreselijke klauwen gered werd, en dat gebeurt stellig niet aan iedereen. Maar u zult ook bekennen dat het voor de beer werkelijk zeer onaangenaam was...

Een uitroep van Andreï onderbrak de sentimentele uitlating van de geoloog. Bij het openen van de muil van het monster om er de tong uit te snijden, had de jager gezien dat die tong nog slechts een vormeloze brij was, doorboord met stukken van beenderen die van het gehemelte en de onderkaak waren losgeraakt.

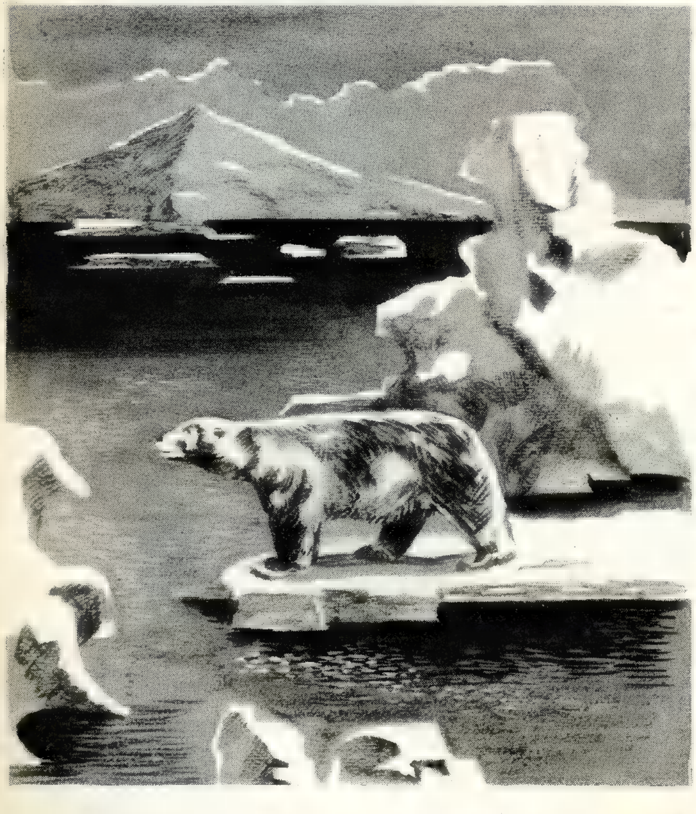

— Zelfs een revolverkogel van het zwaarste kaliber kan onmogelijk zulke uitwerking hebben, herhaalde hij.

— Het is inderdaad wonderbaar, waarde graaf, hernam Sokolief. Met welk buskruit hebt u uw wapen dan wel geladen?

— Met doodgewoon buskruit, maar waarvan de patroon eindigt op een ontploffingskogel. Ik heb toch maar goed gedaan er te Parijs een voorraad te hebben van ingeslagen. Het verwondert mij niet dat de uitvinder ze aanbeveelt voor de jacht op walvissen, leeuwen of olifanten. Ik meende dat ik ze u had laten zien.

Met een vlijmscherp mes sneed Piotre op dit ogenblik een prachtig berenbiefstuk uit, terwijl de Fransman Etienne naar zijn bloem terugkeerde.

— Wij zullen allemaal met u meegaan, zei Sokolief. De Berenkaap lijkt mij bevolkt op een wijze die haar naam ten volle rechtvaardigt. Het zou onverantwoordelijk zijn ons ieder afzonderlijk te wagen in deze doolhof van rotsblokken die de hinderlagen zo zeer begunstigen. In 't vervolg zullen wij ten minste één van onze revolvers bewaren voor de ontploffingskogels, voor het geval dat de vijand ons al te dicht op de hielen zit.

Toen Igarof hoorde dat er over bloemen spraak was, had hij het hoofd opgeheven en vroeg waarover het ging.

— Ik heb er een ontdekt in een rotsspleet en ik ga ze halen om ze aan te bieden aan... Vera Alexandrovna.

— O! zei de geleerde geërgerd, een bloem die geplukt wordt op de 83ste breedtegraad en de 45ste lengtegraad is een geografische zeldzaamheid.

— Wel! Waarom zou juffrouw Vera geen zeldzaamheid bezitten? Over het algemeen zijn het toch de vrouwen die juwelenkistjes bezitten.

Op deze redenering wist Igarof geen antwoord. Hij zuchtte zelfs niet, daar hij er stellig van overtuigd was dat zijn dochter hem de bloem die hij zo fel begeerde zou schenken. Hij volgde de ontdekkingsreizigers.

Weldra eiste de steenbreke, waarvan het bezit de Fransman bijna het leven had gekost, al de aandacht van de professor op, die in haar de *saxifraga bronchialis* herkende. Hij zou graag de plant in haar geheel gehad hebben ten einde er zijn herbarium mee te verrijken, maar « Staalblauw » weigerde kordaat ze uit te trekken en stemde er alleen in toe de verzamelaar een takje met vijf bladeren te geven. De stengel echter, die bezet was met geurloze bloempjes van een onbepaald roze kleur, stak hij zorgvuldig met twee of drie spelden op zijn muts vast.

Vervolgens werd de tocht voortgezet langs de rotsblokken die op de rand van de morene verspreid lagen. Er werd echter niets meer ontdekt dan een kleine kleiachtige hoogvlakte, sterk gekleurd door rode oker, wat op de vermoedelijke nabijheid van een ijzermijn wees.

Brede voetsporen die elkaar in verschillende richtingen kruisten, duidden op ontwijfelbare manier aan dat de streek door talrijke beren werd bezocht. De jagers bemerkten echter slechts één exemplaar, ernstig neergezeten op de top van een steile heuvel. Terwijl hij hen zag voorbijtrekken waggelde hij met zijn hoofd en zijn nek, met die automatische regelmaat welke een der karakteristieken van soortgelijke dieren is.

De ontdekkingsreizigers beklommen vervolgens een berg van drie of vierhonderd meter hoog maar volkomen onvruchtbaar, een soort van bazaltkristallisatie in pyramidevorm, van waar men heel de Berenkaap overschouwde, die zich op een afstand van ongeveer vier kilometer in de zee uitstrekte.

Behalve langs de zijde van de baai waar de zee geheel vrij bleef, lag deze stompe driehoek in een brede massa pakijs gevat. Ten noorden strekte het zich uit zover het oog reikte; het vulde al de fjorden en maakte een eindeloze vlakte uit, bezaaid met rotsen waarrond zich natuurlijke vijvers hadden gevormd, die in een bedding van ijs sliepen en geen enkel levend wezen herbergden. Slechts toevallig streken er enkele zeldzame vissende vogels, meeuwen of brandganzen op meer.

Bij hun afdaling van de berg die zij langs de noordzijde omtrokken, wachtte de ontdekkingsreizigers een nieuwe verrassing. Een brede uitholling leidde hen naar een ondiepe, bijna cirkelvormige vallei, begrensd door bergen waarvan de zachte glooiingen bedekt waren met gebladerd korstmos van een groen-

achtig roze kleur. Het waren echte poolweiden en aan de uiteinden ervan graasden herkauwers, welke door de plotselinge verschijning van twee witte beren, die van een gletscher afdaalden, op de vlucht werden gejaagd alvorens Sokolief de tijd had gevonden zijn verrekijker op hen te richten om te kunnen vaststellen tot welk dierensoort zij behoorden.

Verwoed jager als hij was, had Serge Mikaelovitch ze graag achtervolgd, maar de ingenieur liet hem opmerken dat er geen kostbare tijd te verliezen was, daar het hoofddoel van hun reis er in bestond, de meest geschikte plaats uit te zoeken om hun winterverblijf op te slaan, en dat er dus spoed moest worden gemaakt om het onderzoek van de Berenkaap voort te zetten.

Iedereen deelde deze mening. Zij kwamen dus op hun stappen terug en gingen voort naar de landtong toe. Zij volgden de heuvellijn tot aan een volkomen kale rotsachtige hoogvlakte; op de twee derden der lengte rees een berg in de vorm van een afgeknotte kegel op.

Etienne wilde weten welke de hoogte van deze berg was; naar schatting werd berekend dat de hoogte van de kegel ongeveer 1.300 meter bedroeg. Igarof, die meende dat alles mogelijk was, stelde voor, er in geval van nood, met behulp van zijn batterij, op de spits een electrische vuurbaak op te richten.

Van de voet van de berg tot aan de baai bedroeg de afstand niet meer dan 400 stappen, op een hoogte van ruim 30 meter boven de zeespiegel. Dit was veel meer dan nodig was om buiten het bereik van de hoogste tijen te blijven. Bovendien was de glooiing zeer zacht en waren de rotsen talrijk, zodat de boot er niets zou te duchten hebben van de ijsbergen of van de druk van het pakijs. De rivier stroomde er vlakbij, zodat alles op wonderbare wijze scheen samen te werken tot het welzijn van de schipbreukelingen.

Graaf Pastoukof tekende inderhaast de kaart van de nieuwe nederzetting. Daarop werden in hun onderscheiden ligging aangeduid: de Berenkaap, de gletscher van de Keizermantel, de rots van de steenbreke, de kleine Neva, de vallei van de muskusossen, de berg van het observatorium, het pakijs van de meren, de doorboorde berg, de landtong van de pinguins, het eilandje van de zeehonden, de kreek van het vlot en, ten slotte, de plaats van het nieuwe winterpaleis en zijn bijgebouwen.

De terugkeer geschiedde langs de rivier, waar meeuwen en pinguins, eenden en ganzen, de ene vliegend, de andere zwemmend, hun nieuwe bezoekers vergezelden met een zo gemeenzame nieuwsgierigheid, dat zij zich bijna met de hand lieten grijpen. Meer dan eens zelfs kwamen zij Igarof, die verontwaardigd was over dit gemis aan welgemanierdheid, week- of schelpdiertjes, die door de terugtrekkende zee werden achtergelaten, voor zijn neus wegkapen.

Er was zelfs een witte haas die zich bij deze rumoerige optocht kwam voegen, waarschijnlijk om van dichtbij het wonderdier te bestuderen dat men mens noemt en dat hij tot op heden nog nooit gezien had.

Die dag werd het vertrouwen van de dieren beloond, tenminste door de leden van de generale staf van de expeditie

welke, deels om hun kogels niet nutteloos te verbruiken, deels om hun gezellen in de eenzaamheid niet af te schrikken, geen enkel schot op hen losten.

Piotre en Andreï waren minder behoedzaam geweest. Zij hadden eerst hun beer in stukken gesneden en hem stuk voor stuk naar de voet van een rots gesjouwd, waar zij hem, geheel in zijn pels gerold, in de sneeuw hadden bedolven, nadat zij de voor het middagmaal bestemde stukken hadden terzijde gelegd. Vervolgens waren zij aan de overzijde van de baai begonnen aan een ware slachting van ganzen, eenden en pinguins, die zij aan de zogenaamde landtong van het pakijs onder ijsblokken hadden bedolven, in gezelschap van een jonge zeehond die zij bij verrassing hadden gevangen en met stokslagen afgemaakt.

('t vervolgt.)

LEES in het volgend nummer: **BERAADSLAGINGEN!**

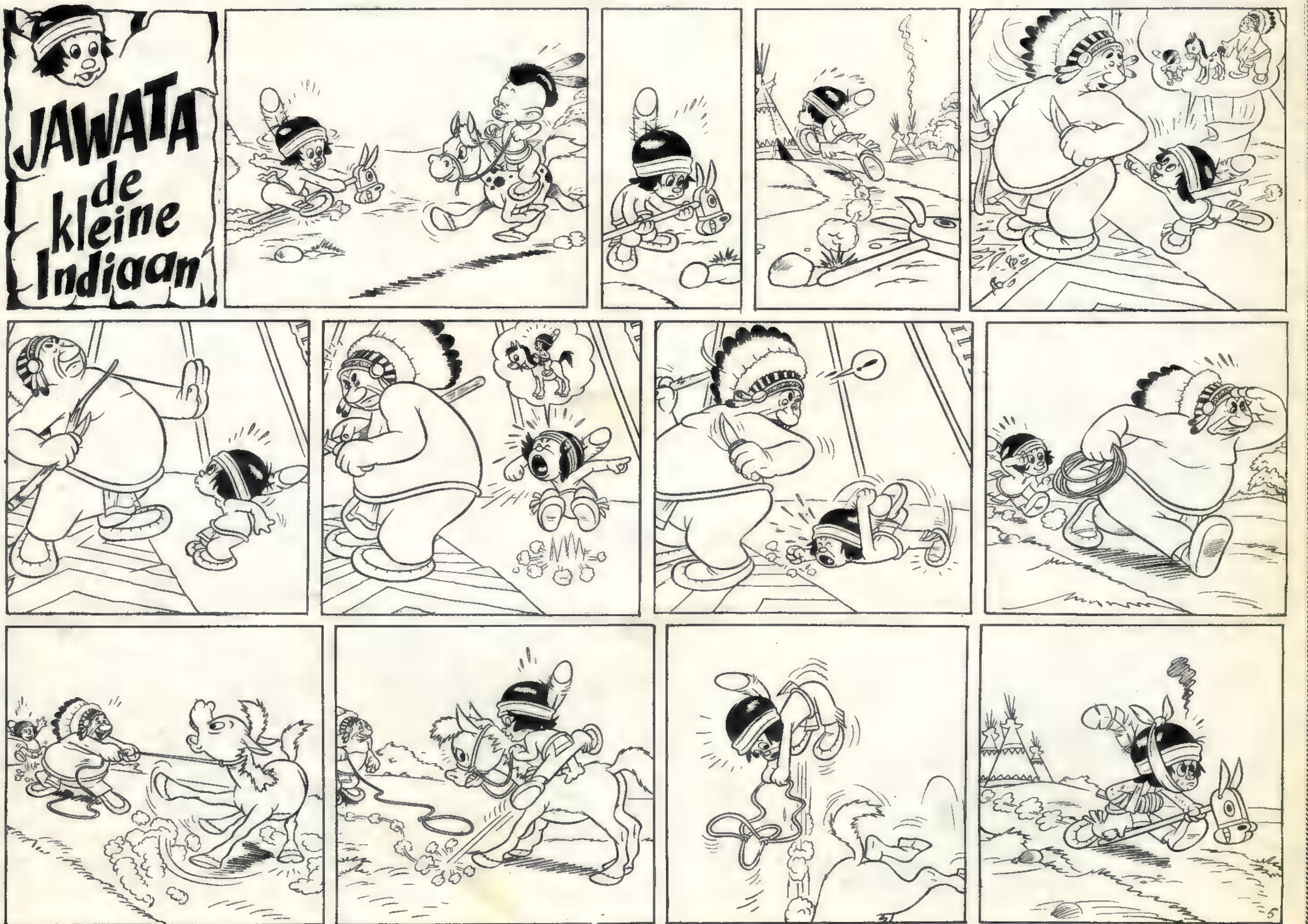

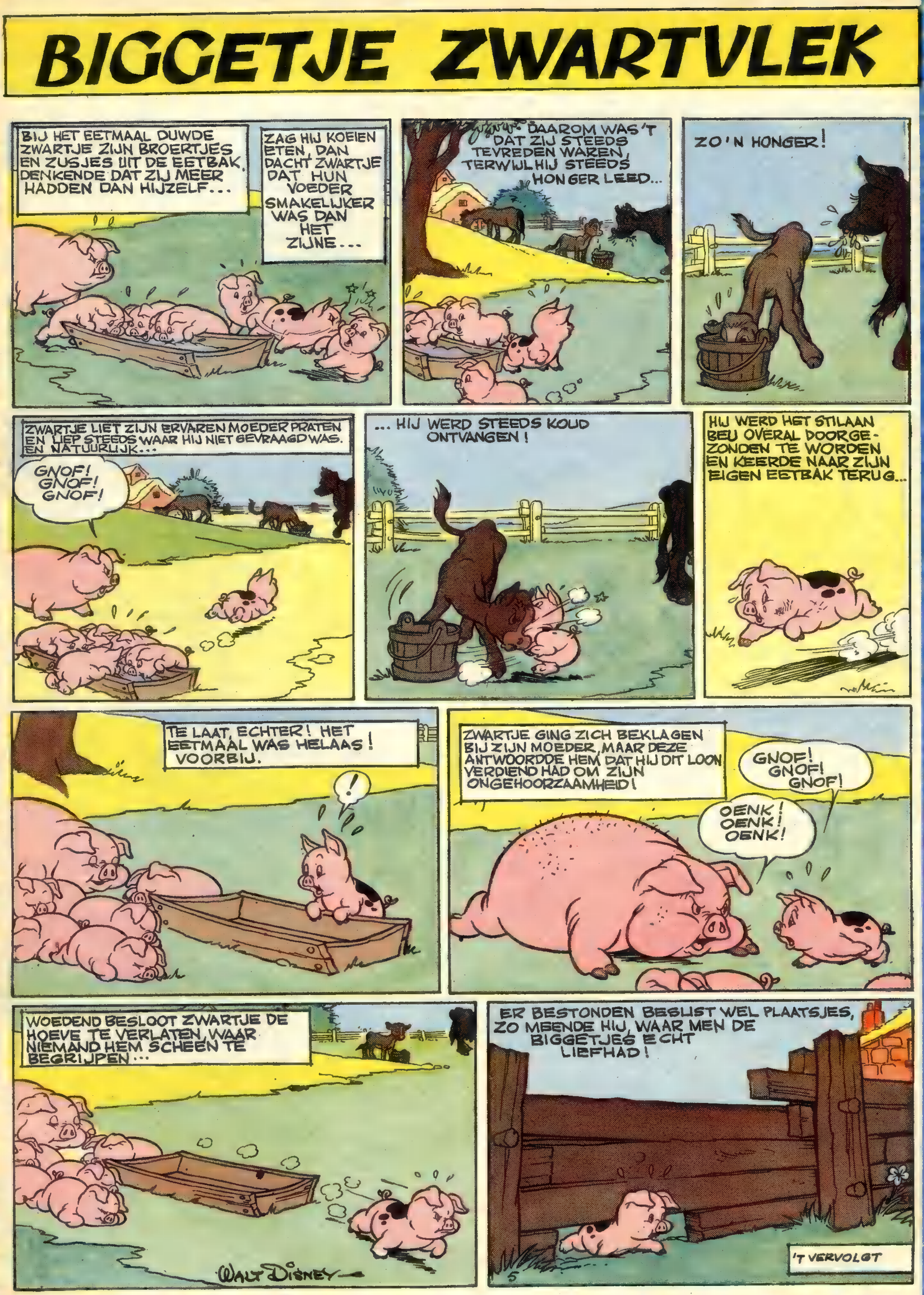
BIGGETJE ZWARTVLEK
BIJ HET EETMAAL DUWDE ZWARTJE ZIJN BROERTJES EN ZUSJES UIT DE EETBAK, DENKENDE DAT ZIJ MEER HADDEN DAN HIJZELF...
ZAG HIJ KOEIEN ETEN, DAN DACHT ZWARTJE DAT HUN VOEDER SMAKELIJKER WAS DAN HET ZIJNE...
DAAROM WAS 'T DAT ZIJ STEEDS TEVREDEN WAREN, TERWIJL HIJ STEEDS HONGER LEED...
ZO'N HONGER!
ZWARTJE LIET ZIJN ERVAREN MOEDER PRATEN EN LIEP STEEDS WAAR HIJ NIET GEVRAAGD WAS. EN NATUURLIJK...
GNOF! GNOF! GNOF!
... HIJ WERD STEEDS KOUD ONTVANGEN!
HIJ WERD HET STILAAN BEU OVERAL DOORGEZONDEN TE WORDEN EN KEERDE NAAR ZIJN EIGEN EETBAK TERUG...
TE LAAT, ECHTER! HET EETMAAL WAS HELAAS! VOORBIJ.
!
ZWARTJE GING ZICH BEKLAGEN BIJ ZIJN MOEDER, MAAR DEZE ANTWOORDDE HEM DAT HIJ DIT LOON VERDIEND HAD OM ZIJN ONGEHOORZAAMHEID!
GNOF! GNOF! GNOF!
OENK! OENK! OENK!
WOEDEND BESLOOT ZWARTJE DE HOEVE TE VERLATEN, WAAR NIEMAND HEM SCHEEN TE BEGRIJPEN...
WALT DISNEY
ER BESTONDEN BESLIST WEL PLAATSJES, ZO MEENDE HIJ, WAAR MEN DE BIGGETJES ECHT LIEFHAD!
'T VERVOLGT

★ONS COMPLEET VERHAAL★

DE GROTE BOZE WOLF EN DE LACHENDE HYENAS

EEN LACHENDE HYENA? WAAROM WEEN JE DAN ?
OMDAT IK MIJN PAPA ZO TELEURSTEL HIJ ZOU WILLEN...
HA! HA!
HEMEL! WAT IS DAT NU ?
HET IS PAPA! ALS HIJ LACHT, DREUNT HEEL HET HUIS!
HA HA HA HA
WAAROM LACHT HIJ ?
NERGENS OM! HYENAS LACHEN ZONDER REDE! DOODEENVOUDIG ZONDER!
ALLE HYENAS ... BEHALVE IK! SNIF... SNIF! IK HEB 'T VAAK GEPROBEERD, MAAR 'T IS MIJ NOOIT MEEGEVALLEN... DAAROM IS PAPA ZO TELEURGESTELD!
SNAP IK!
IK BEN DE KLEINE BOZE WOLF. EN JIJ ?
MIJN NAAM IS JUNIOR, MAAR ZE NOEMEN MIJ "HUILEBALK"! SNIF! SNIF!
JE ZAL ZIEN! NU ZAL JE WEL GAUW LACHEN ALS EEN ECHTE HYENA!
DE KLEINE BOZE WOLF! GAUW!
ALS JULLIE IETS GRAPPIGS WILLEN ZIEN, KOM DAN!
HET IS WERKELIJK REUZE!
JUIST WAT WIJ NU EENMAAL ZOCHTEN!
LANGS DAAR IS'T!
KIJK WAT ER ZAL GEBEUREN WANNEER BROEDER BEER ZIJN TAK ZAL DOORGEZAAGD HEBBEN!
OPGELET, BROEDER BEER!
KRRAK!
HI! HI! HI!
BOEM!
DAT IS NIET GRAPPIG! DE BEER HAD ZICH KUNNEN KWETSEN!
HAD IK NU MAAR KUNNEN LACHEN, NET ALS DIE BIGGETJES!
MAAK JE GEEN ZORGEN! TENSLOTTE ZIJN HET KLEINE DOMOORTJES!

LATER
VADER HUISJESSLAK KEERDE 20 JAAR LATER NAAR HUIS TERUG. MOEDER HUISJESSLAK ZEI: "JE BENT LANG WEGGEBLEVEN!" EN VADER HUISJESSLAK ANTWOORDDE "AAN 'T LAATSTE KRUISPUNT WAS 'T VERKEERSSIGNAAL ROOD!
GRAPJES
HAHAHA! DIE IS GOED!... GOED!
HA! HA! HA!
WAAROM LACH JE? IK VIND DAT NIET GRAPPIG!
?
'NS KIJKEN! WAAR STAAT DIE GRAP MET DE EIEREN OOK WEER?
EIEREN? O, LIEVE DEUGD!
KOMAAN, JUNIOR! IK MOEST BIJ JE VADER EIEREN LENEN EN IK BEN HET GLAD VERGETEN!
SAPPERDESAP! PA ZAL BESLIST WOEDEND ZIJN!
INTUSSEN
IK STEL ME DE VRAAG WAAR DIE RAKKER BLIJFT!
HIJ HEEFT TIJD GEKREGEN OM EEN DOZIJN EIEREN TE LENEN!
IK ZAL LIEF ZIJN JEGENS DE NIEUWE BUREN, DAN NEMEN ZE MIJ IN VERTROUWEN
TOK
TOK
GEGROET, WAARDE BUURMAN! MIJN NAAM IS...
HA! HA! HA!
NU, IS DAT ZO GRAPPIG? STEEKT U DE DRAAK MET MIJ?
NEE! HA! HA! HA!
MISSCHIEN VINDT U ME BESPOTTELIJK?
NEE HA! HA!
IK WEET NIET WAAR U OM LACHT, MAAR ALS U NIET OPHOUDT, DAN ZAL IK...
WAT ZULT U DAN? HA! HA!
DAT HADT U BETER NIET GEDAAN! OOK IK WEET HOE TE VECHTEN, HOOR!

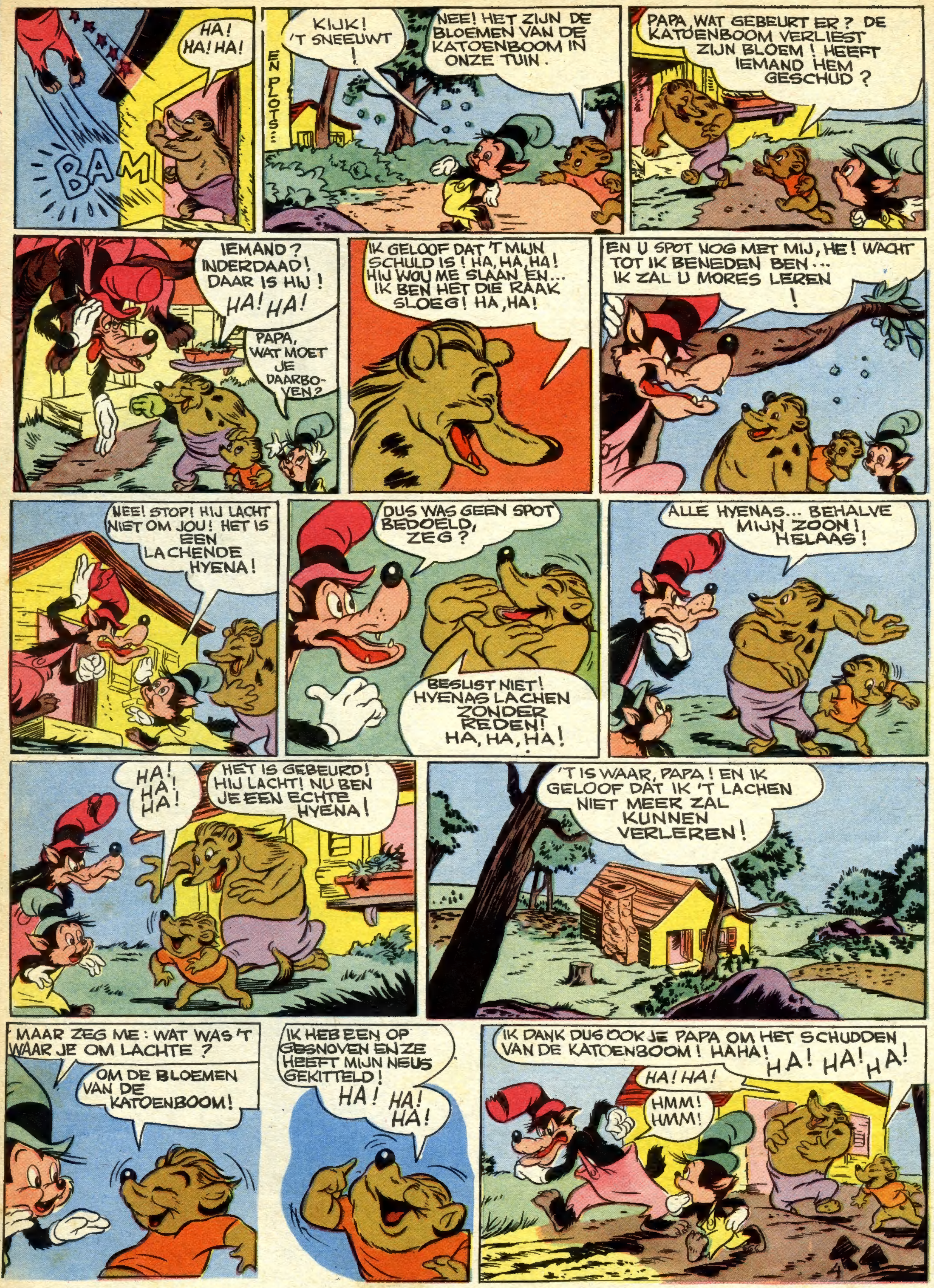

IN HET VOLGEND NUMMER:

DONALD BRANDWEERMAN

Einde

De oplossingen van deze zigzags vin-je in de derde kolom onderaan.

RAAD JE MEE, JA ?

1. Niemand betrad ooit die weg en toch is hij bekend ! Welke is die weg ?
2. Hij is de zoon van mijn ouders en toch is hij mijn broeder niet. Wie is die « hij ».
3. Een mens wordt niet graag geslagen. Toch zijn er slagen welke de mens nodig heeft ! Welke ?

★

Is dat goochelen?

En dit is nu een experimentje om je vrienden eens te overtroeven !

Neem een glas en vul het met water. Laat nu een ei in het water neerkomen, liefst een vers ei, dat dan onmiddellijk op de bodem gaat liggen.

Nu is het de kunst om het ei naar boven te doen klimmen, zonder het glas noch het ei zelf met hand of voorwerp aan te raken ! Nee, zoiets spelen je vrienden nooit klaar, tenzij je 't hen voordoet, en wel zo :

Je neemt een beetje keukenzout en strooit dit in het glas. Het ei klimt langzaam omhoog zodra het zout gesmolten is. Daar !... Heus waar, hoor !

CIJFER OF GETAL RADEN

Schrijf onderstaand getallenbordje op een velletje papier netjes over. Laat je vriend, of pa, of ma dan een getal (of cijfer) denken dat begreppen is tussen 1 en 31. Dan vraag je in welke reeks getallen dit gedachte cijfer (of

A	B	C	D	E
1	2	4	8	16
3	3	5	9	17
5	6	6	10	18
7	7	7	11	19
9	10	12	12	20
11	11	13	13	21
13	14	14	14	22
15	15	15	15	23
17	18	20	24	24
19	19	21	25	25
21	22	22	26	26
23	23	23	27	27
25	26	28	28	28
27	27	29	29	29
29	30	30	30	30
31	31	31	31	31

getal) voorkomt : A, B, C, D, E, zijn de reeksen. Zegt men b. v. : in A, C en E, dan is het getal 21. Je telt eenvoudig de cijfers samen die zich bovenaan de reeksen bevinden : 1 (A) + 4 (C) + 16 (E). Komt het getal maar in een reeks voor, dan is het getal het eerste van die reeks zelf.

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt. - Copyright W.D.P. - Alle rechten voorbehouden.

KRUISWOORDPUZZLE

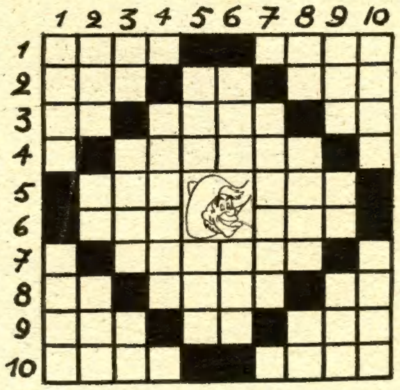

HORIZONTAAL

1) Oorsprong van rivier of stroom — Stilstaand water. 2) Nobel — Zeilhout — Staan (geb. wijs). 3) Product van de kip — Wang — Vul in : SN. 4) Middeleeuwse vaartuigen. 5) Jongensnaam — Vrouwenkleed — Azijn zonder eindletter (ander woord) — Kwaad, slecht. 7) Knobbels aan de voet. 8) Voorzetsel — Zwemvogel — Bepalend lidwoord. 9) Ijzerhoudende aarde — Muzieknoot — Schrijfgerief. 10) Groot, door land omsloten water - Boord, rand.

VERTICAAL

1) Klein, lopend water — Bosplant. 2) Koor — Voornaamwoord. — Mede. 3) Oosterlengte (afk.) — Perron aanlegplaats — Muzieknoot. 4) Men spreekt hem aan met « Sire ». 5) Spinweefsel — Voertuig. 6) Haag zonder begin — Een. 7) Forse, flinke man. 8) Mannelijk rund — Bars, guur — Een der ouders. — 9) Sterkwatertekening — kilogram (afk.) — Boomsoort. 10) Tegenovergestelde van water — Kampeerdershuisje. (Oplossing in N. 6).

```
N E S T - - D O R P
E E R - S A - S A R
E N - K N A L - M E
N - A G E N D A - T
- O M - L R - P A -
- D O - V A - I S -
H - K E U K E N - R
O M - D U E L - M I
O E I - R N - V E E
P I N T - - M A S T
```

Oplossing van Nr. 4

Proef deze eens!

Een Hollandse boer kwam aan 't station te Breda.

— Hoeveel voor een kaartje naar Amsterdam ?

— Dat zal tien gulden zijn.

— En hoeveel van Amsterdam naar Breda ?

— Domme boer, natuurlijk ook tien gulden !

— Zozo ! Is dat zo natuurlijk ?... Vertel eens, kaartjesman hoeveel dagen zijn er tussen Kerstmis en Nieuwjaar ?

— Zes natuurlijk !

— En... tussen Nieuwjaar en Kerstmis ?... Ook zes ?... Ofwel 360 ?... Dus...

De kaartjesman klapte 't loket kwaad dicht.

Eigenaardig... echt!

Zeg tot je vriend :

Jan of Piet, ik zal je wat in de hand geven. Je mag het vasthouden, er aan trekken, het betasten... maar je zult het ding niet zien, terwijl ik het wel zal zien ! »

Jan of Piet bekijkt je natuurlijk met vragende ogen. Dan zeg je : « Kom, hier heb je het ding ! » En je geeft hem zijn eigen oor in de hand.

HOE EEN GELDSTUK WEGNEMEN ?

Je vertelt je vrienden dat je een geldstuk van onder een hoed of pet kunt wegnemen, zonder daartoe het hoofddeksel aan te raken.

Je legt een stuk op de tafel, plaatst er de hoed of de pet van vader over en... Nu begint het !... Je kruipt onder de tafel en voert daar allerlei bewegingen uit alsof je 't stuk door het tafelblad heen bemachtigen wilt.

Als je van onder de tafel komt toon je je vrienden het geldstuk (natuurlijk een ander van dezelfde waarde) en zegt : « ziezo ! »

Ommiddellijk zal wel een van de vrienden de hoed opnemen om te kijken of hij droomt of wakker is. Natuurlijk grijp je dan gauw het geldstuk van de tafel en... de truc is gelukt : niet jij maar één van hen heeft de hoed aangeraakt, doch jij hebt het geldstuk beslist er van onder genomen !

DENKSPORT « MICKEY »

Dit is een probleem. En niet van het gemakkelijke soort. Luister en denk na.

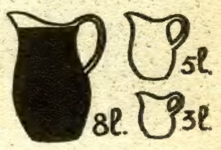

Er wordt vóór je een kruik water geplaatst. Deze kruik houdt 8 l. water in. Twee andere kruiken, een van 5 l. en een van 3 l. (beide ledig) worden er naast geplaatst.

Nu is het de kunst die 8 liter water in twee gelijke delen (2 x 4 l.) om te kruiken. Natuurlijk zonder andere inhoudsmaat dan de kruiken zelf.

Denk goed na !... In twee der drie kruiken moet dus 4 liter water komen.

Wie de oplossing niet vindt die mag hieronder gaan kijken. Maar eerst proberen, hoor !... Niet te gauw de moed laten zakken. Het kan !...

Oplossingen der ZIGZAGS

1. **Raadsels:** Melkweg — Ikzelf — Hartslagen.
2. **Denksport :** Ziehier een oplossing.

Kruiken van	8 5 3 L.
Overgieten die van 8 in 3	5 0 3 L.
Overgieten die van 3 in 5	5 3 0 L.
Overgieten die van 8 in 3	2 3 3 L.
Overgieten die van 3 in 5	2 5 1 L.
Overgieten die van 5 in 8	7 0 1 L.
Overgieten die van 3 in 5	7 1 0 L.
Overgieten die van 8 in 3	4 1 3 L.
Overgieten die van 3 in 5	4 4 0 L.

HET PROBLEEM VAN DE BRUGGEN

Hiernaast de oplossing van het probleem dat in het vorig nummer is verschenen. Het was niet zo heel moeilijk.. maar toch ook geen dreumesspelletje.

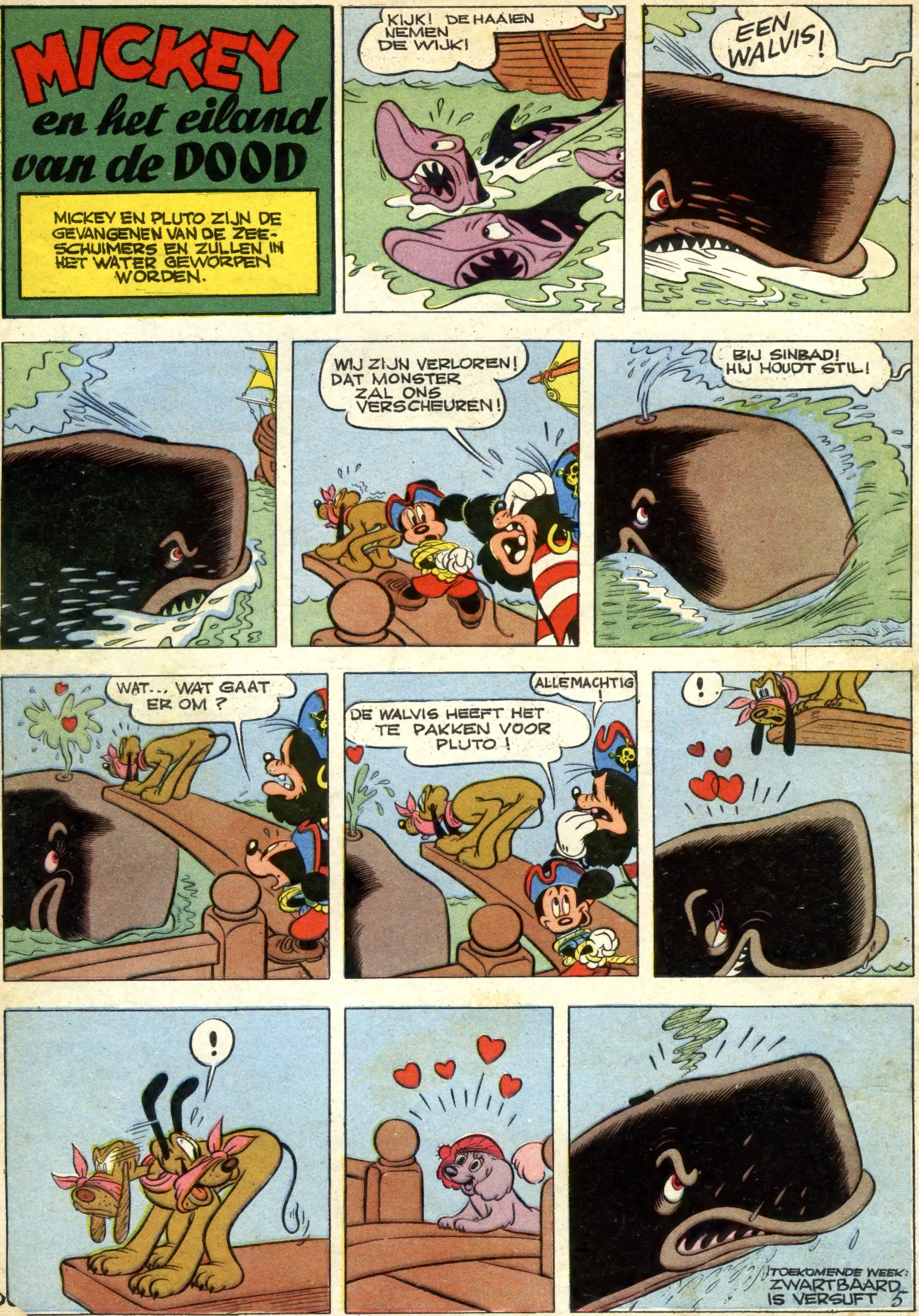

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.